

Сірий вихор пронісся над моїми будовами —
Сірий вихор мої будови звалюючи.
Пройнявсь містично він огненними словами —
Пройнявсь огненними словами, тугу спалюючи.

Блиснув опівночі пожарами беззразковими.
Гудів і тріскав, цілу ніч не змовкаючи.
Язиками і пасмами червоними випадковими
Мене за душу, мене за багрову душу торкаючи.

[З книги «В садах безрозних».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .